Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►B ΟΔΗΓΙΑ 2001/80/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2001

για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων

(ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	368	20.12.2006
►M2	Οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009	L 140	114	5.6.2009

Τροποποιείται από:

►A1	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 319 της 23.11.2002, σ. 30 (2001/80/ΕΚ)

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2001/80/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2001

για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ([3]), υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 2 Αυγούστου 2001,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 88/609/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 1988 για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης ([4]), που συνέβαλε στον περιορισμό και τον έλεγχο των ατμοσφαιρικών εκπομπών των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης, θα πρέπει να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας.

(2) Το πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον ([5]) θέτει ως στόχους να μην υπάρξει ποτέ υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων ορισμένων ρύπων που προκαλούν την οξίνιση του περιβάλλοντος, όπως το διοξείδιο του θείου (SO_2) και τα οξείδια του αζώτου (NO_x) και, όσον αφορά τη ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα, να προστατευθεί το κοινό αποτελεσματικά από τους αναγνωρισμένους κινδύνους για την υγεία που προέρχονται από τη ρύπανση του αέρα.

(3) Όλα τα κράτη μέλη υπέγραψαν το Πρωτόκολλο του Göteborg της 1ης Δεκεμβρίου 1999, της Σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αποβλέπει στη μείωση της οξίνισης, του ευτροφισμού και του όζοντος σε επίπεδο εδάφους και το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, δεσμεύσεις για τη μείωση της εκπομπής διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου.

(4) Η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση περί της κοινοτικής στρατηγικής για την καταπολέμηση της οξίνισης όπου η αναθεώρηση της

([1]) ΕΕ C 300 της 29.9.1998, σ. 6, και ΕΕ C 212 E της 25.7.2000, σ. 36.
([2]) ΕΕ C 101 της 12.4.1999, σ. 55.
([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Απριλίου 1999 (ΕΕ C 219 της 30.7.1999, σ. 248), κοινή θέση του Συμβουλίου της 9ης Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ C 375 της 28.12.2000, σ. 12) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 και απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001.
([4]) ΕΕ L 336 της 7.12.1988, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/66/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 83).
([5]) ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1.

▼B

οδηγίας 88/609/ΕΟΚ χαρακτηρίζεται ως αναπόσπαστος συντελεστής της στρατηγικής αυτής. Με μακροπρόθεσμο στόχο να μειωθούν οι εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου αρκούντως ώστε οι αποθέσεις και οι συγκεντρώσεις να κατέλθουν σε επίπεδα κάτω από τα κρίσιμα φορτία και επίπεδα.

(5) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο στόχος της μείωσης των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη με μονομερή δράση ενώ μια ασυντόνιστη δράση δεν παρέχει εχέγγυα επίτευξης του επιδιωκόμενου στόχου. Αν ληφθεί υπόψη ότι οι εκπομπές υπεύθυνων για την οξίνιση ρύπων είναι αναγκαίο να μειωθούν σε όλη την έκταση της Κοινότητας, η δράση στο κοινοτικό επίπεδο θα είναι αποτελεσματικότερη.

(6) Οι υφιστάμενες μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης συμβάλλουν σημαντικά στις εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου στην Κοινότητα, οι οποίες είναι ανάγκη να μειωθούν· συνεπώς, είναι αναγκαίο να προσαρμοστεί η προσέγγιση αναλόγως των διαφορετικών χαρακτηριστικών του τομέα των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης στα κράτη μέλη.

(7) Η οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης [1] θεσπίζει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης, κατά την οποία εξετάζονται σφαιρικά όλες οι συνιστώσες της περιβαλλοντικής επίδοσης των εγκαταστάσεων· οι εγκαταστάσεις καύσης, των οποίων η ονομαστική θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 50 MW, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω οδηγίας. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 της οδηγίας αυτής, ανά τριετία και βάσει των στοιχείων που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο των κυριοτέρων εκπομπών και των πηγών τους. Σύμφωνα με το άρθρο 18 της ιδίας οδηγίας, προτάσει της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα ορίσει, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στη συνθήκη, τις οριακές τιμές εκπομπής για τις οποίες έχει διαπιστωθεί η ανάγκη κοινοτικής δράσης, με βάση, ειδικότερα, την ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 16 της ανωτέρω οδηγίας.

(8) Η τήρηση των οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεωρείται ως αναγκαία αλλά όχι ικανή συνθήκη για τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 96/61/ΕΚ που σχετίζονται με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών. Η συμμόρφωση αυτή ενδέχεται να απαιτεί αυστηρότερες οριακές τιμές εκπομπών, οριακές τιμές για τις εκπομπές άλλων ουσιών και για άλλα στοιχεία του περιβάλλοντος και άλλους κατάλληλους όρους.

(9) Η βιομηχανία έχει πείρα 15 ετών στην εφαρμογή τεχνικών μείωσης των ρυπογόνων εκπομπών από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης.

(10) Το Πρωτόκολλο για τα βαρέα μέταλλα της Σύμβασης της ΟΕΕ/ΟΗΕ σχετικά με τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση συνιστά τη λήψη μέτρων για τη μείωση των εκπομπών βαρέων μετάλλων από ορισμένες εγκαταστάσεις. Είναι γνωστό ότι η μείωση των εκπομπών κονιορτού μέσω εξοπλισμού μείωσης του κονιορτού θα βοηθήσει και τη μείωση των σωματιδιακών εκπομπών βαρέων μετάλλων.

(11) Οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής αντιπροσωπεύουν σημαντικό τμήμα του κλάδου των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης.

(12) Η οδηγία 96/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με τους κοινούς

[1] ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26.

▼B

κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας [1] επιδιώκει, μεταξύ άλλων, την κατανομή νέας παραγωγικής ικανότητας μεταξύ των νεοεισερχομένων στον κλάδο.

(13) Η Κοινότητα έχει δεσμευθεί να μειώσει τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Όπου είναι εφικτή, η συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρισμού παρέχει αξιόλογες προοπτικές για την ουσιαστική βελτίωση της συνολικής αποδοτικής χρήσης των καυσίμων.

(14) Παρατηρείται ήδη σημαντική αύξηση της χρήσης φυσικού αερίου στην παραγωγή ηλεκτρισμού, η οποία μάλλον θα συνεχιστεί, ιδίως μέσω της χρήσης αεριοστροβίλων.

(15) Λόγω της αυξανομένης παραγωγής ενέργειας από τη βιομάζα, χρειάζονται συγκεκριμένες προδιαγραφές εκπομπής για το καύσιμο αυτό.

(16) Το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 24ης Φεβρουαρίου 1997 για την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων [2] εμμένει στην ανάγκη προώθησης της ανάκτησης αποβλήτων και είναι της γνώμης ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλες προδιαγραφές εκπομπών στη λειτουργία των εγκαταστάσεων αποτέφρωσης αποβλήτων για να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος.

(17) Η βιομηχανία έχει αποκτήσει πείρα στις τεχνικές και τον εξοπλισμό μέτρησης των κυριότερων ρύπων που εκπέμπονται από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) έχει αρχίσει εργασίες με σκοπό τη δημιουργία πλαισίου που θα εξασφαλίζει συγκρίσιμα αποτελέσματα μετρήσεων στο εσωτερικό της Κοινότητας και θα εγγυάται ένα υψηλό ποιοτικό επίπεδο των μετρήσεων αυτών.

(18) Απαιτείται ακριβέστερη γνώση των εκπομπών των κυριότερων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης. Τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία, για να είναι πράγματι αντιπροσωπευτικά των επιπέδων της ρύπανσης από τις εγκαταστάσεις αυτές, θα πρέπει να συνδυαστούν και με γνώσεις για την ενεργειακή τους κατανάλωση.

(19) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα χρονικά όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη οφείλουν να μεταφέρουν στην εθνική τους νομοθεσία και να εφαρμόσουν την οδηγία 88/609/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αφορά τις εγκαταστάσεις καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον ίση προς 50 MW, ασχέτως του είδους του χρησιμοποιούμενου καυσίμου (στερεό, υγρό ή αέριο).

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «εκπομπή»: η απόρριψη στην ατμόσφαιρα ουσιών από εγκατάσταση καύσης·

2. «καυσαέρια»: τα αέρια απόβλητα που περιλαμβάνουν στερεές, υγρές ή αέριες εκπομπές· η κατ' όγκον παροχή τους εκφράζεται σε κυβικά μέτρα ανά ώρα υπό κανονικές συνθήκες θερμοκρασίας (273 K) και

[1] ΕΕ L 27 της 30.1.1997, σ. 20.
[2] ΕΕ C 76 της 11.3.1997, σ. 1.

▼B

πίεσης (101,3 kPa), μετά τη διόρθωση για τους περιεχόμενους υδρατμούς, στο εξής αναφερόμενα ως «Nm^3/h»·

3. «οριακή τιμή εκπομπής»: η επιτρεπόμενη ποσότητα μιας ουσίας που περιέχεται στα καυσαέρια της εγκατάστασης καύσης και η οποία μπορεί να απορρίπτεται στην ατμόσφαιρα κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου· η τιμή αυτή υπολογίζεται ως μάζα ανά όγκο καυσαερίων και εκφράζεται σε mg/Nm^3, με κατ' όγκον περιεκτικότητα σε οξυγόνο 3 % για τα υγρά και αέρια καύσιμα, 6 % για τα στερεά καύσιμα και 15 % για τους αεριοστροβίλους·

4. «ποσοστό αποθείωσης»: ο λόγος της ποσότητας θείου που δεν εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα στον τόπο της εγκατάστασης καύσης σε δεδομένο χρονικό διάστημα, προς την ποσότητα θείου που περιέχεται στο καύσιμο το οποίο εισέρχεται στα συστήματα εγκατάστασης καύσης και χρησιμοποιείται κατά το ίδιο χρονικό διάστημα·

5. «εκμεταλλευόμενος φορέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται την εγκατάσταση καύσης ή διαθέτει, είτε ιδίω δικαιώματι είτε κατ' εξουσιοδότηση, καθοριστική εξουσία οικονομικού ελέγχου επ' αυτής·

6. «καύσιμο»: κάθε στερεά, υγρή ή αέρια καύσιμη ύλη που τροφοδοτεί την εγκατάσταση καύσης, εκτός των αποβλήτων που καλύπτονται από τις οδηγίες του Συμβουλίου 89/369/ΕΟΚ της 8ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων ([1]), 89/429/ΕΟΚ της 21ης Ιουνίου 1989 σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων και ([2]) 94/67/ΕΚ της 16ης Δεκεμβρίου 1994, για την αποτέφρωση των επικινδύνων αποβλήτων ([3]) ή από οποιαδήποτε μεταγενέστερη κοινοτική πράξη η οποία καταργεί και αντικαθιστά μία ή περισσότερες από τις οδηγίες αυτές·

7. «εγκατάσταση καύσης»: κάθε τεχνική συσκευή στην οποία οξειδώνονται καύσιμα με σκοπό τη χρησιμοποίηση της παραγόμενης θερμότητας.

   Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται μόνο στις εγκαταστάσεις καύσης που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας, εξαιρουμένων των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν απευθείας τα προϊόντα καύσης σε κάποια διαδικασία παραγωγής. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες εγκαταστάσεις καύσης:

   α) τις εγκαταστάσεις όπου τα προϊόντα καύσης χρησιμοποιούνται για την απευθείας θέρμανση, την ξήρανση ή οποιαδήποτε άλλη κατεργασία αντικειμένων ή υλικών π.χ. κάμινοι αναθέρμανσης, κάμινοι θερμικής κατεργασίας·

   β) τις εγκαταστάσεις μετάκαυσης, δηλαδή κάθε τεχνική συσκευή που προορίζεται για τον καθαρισμό των καυσαερίων με καύση και δεν λειτουργεί ως αυτόνομη εγκατάσταση καύσης·

   γ) τις εγκαταστάσεις αναγέννησης των καταλυτών που χρησιμοποιούνται στην καταλυτική πυρόλυση·

   δ) τις εγκαταστάσεις μετατροπής του υδροθείου σε θείο·

   ε) τους αντιδραστήρες που χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία·

   στ) τις συστοιχίες καμίνων κοκ·

   ζ) τους προθερμαντήρες αέρος υψικαμίνων·

   η) οποιαδήποτε τεχνική συσκευή που χρησιμοποιείται για την προώθηση οχήματος, πλοίου ή αεροσκάφους·

([1]) ΕΕ L 163 της 14.6.1989, σ. 32.
([2]) ΕΕ L 203 της 15.7.1989, σ. 50.
([3]) ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 34.

▼B

θ) τους αεριοστροβίλους που χρησιμοποιούνται σε εξέδρες ανοικτής θάλασσας·

ι) τους αεριοστροβίλους που έχουν λάβει άδεια πριν από 27 Νοεμβρίου 2002 ή για τους οποίους, κατά την αρμόδια αρχή, υποβάλλεται πλήρης αίτηση για χορήγηση αδείας πριν από 27 Νοεμβρίου 2002 εφόσον η εν λόγω εγκατάσταση τεθεί σε λειτουργία το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2003, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του παραρτήματος VIII μέρη (Α).

Δεν εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία οι ντιζελοκίνητες, βενζινοκίνητες ή αεριοκίνητες μηχανές.

Στην περίπτωση που δύο ή περισσότερες ξεχωριστές νέες εγκαταστάσεις εγκαθίστανται κατά τρόπο ώστε, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών, να είναι δυνατόν, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών και οικονομικών παραγόντων, τα καυσαέριά τους να απορρίπτονται από κοινή καπνοδόχο, το σύνολο των εγκαταστάσεων αυτών θεωρείται ως μια ενιαία μονάδα·

8. «μεικτή εστία»: κάθε εγκατάσταση καύσης που μπορεί να τροφοδοτείται ταυτόχρονα ή εναλλάξ με δύο ή περισσότερα είδη καυσίμων·

9. «νέα εγκατάσταση»: κάθε εγκατάσταση καύσης στην οποία η αρχική άδεια κατασκευής ή, ελλείψει της σχετικής διαδικασίας, η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα·

10. «υφιστάμενη εγκατάσταση»: κάθε εγκατάσταση καύσης στην οποία η αρχική άδεια κατασκευής ή, ελλείψει της σχετικής διαδικασίας, η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε πριν από την 1η Ιουλίου 1987·

11. «βιομάζα»: τα προϊόντα που αποτελούνται από οποιαδήποτε φυτική ύλη, εν όλω ή εν μέρει, από τη γεωργία ή τη δασοκομία, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο προκειμένου να ανακτηθεί το ενεργειακό της περιεχόμενο, καθώς και τα ακόλουθα απόβλητα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο:

α) φυτικά απόβλητα της γεωργίας ή της δασοκομίας·

β) φυτικά απόβλητα της βιομηχανίας τροφίμων, εφόσον ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα·

γ) ινώδη φυτικά απόβλητα από την παραγωγή παρθένου χαρτοπολτού και την παραγωγή χαρτιού από χαρτοπολτό, εφόσον για τα απόβλητα αυτά εφαρμόζεται διαδικασία συναποτέφρωσης στον τόπο παραγωγής και ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα·

δ) απόβλητα φελλού·

ε) απόβλητα ξύλου εκτός από τα απόβλητα ξύλου που ενδέχεται να περιέχουν αλογονούχες οργανικές ενώσεις ή βαρέα μέταλλα ως αποτέλεσμα επεξεργασίας με συντηρητικά ξύλου ή ως αποτέλεσμα επίστρωσης, και τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως απόβλητα ξύλου προερχόμενα από οικοδομές και κατεδαφίσεις·

12. «αεριοστρόβιλος»: κάθε περιστρεφόμενη μηχανή που μετατρέπει θερμική ενέργεια σε μηχανικό έργο και η οποία αποτελείται κυρίως από συμπιεστή, θερμική διάταξη, όπου το καύσιμο οξειδώνεται για να θερμάνει το φέρον ρευστό, και στρόβιλο·

13. «εξόχως απόκεντρες περιοχές»: Τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα όσον αφορά τη Γαλλία, οι Αζόρες και η Μαδέρα όσον αφορά την Πορτογαλία και οι Κανάριοι Νήσοι όσον αφορά την Ισπανία.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 1990, κατάλληλα προγράμματα για την προοδευτική μείωση των συν-

▼B

ολικών ετήσιων εκπομπών που προέρχονται από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις. Στα προγράμματα αυτά καθορίζονται τα σχετικά χρονοδιαγράμματα και η διαδικασία της εφαρμογής τους.

2. Σύμφωνα με τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη συνεχίζουν να συμμορφώνονται με τα ανώτατα όρια εκπομπών και τα αντίστοιχα ποσοστά μείωσης που καθορίζονται για το διοξείδιο του θείου στο παράρτημα Ι, στήλες 1 έως 6 και για τα οξείδια του αζώτου στο παράρτημα ΙΙ, στήλες 1 έως 4, έως τις ημερομηνίες που ορίζουν τα παραρτήματα αυτά, και μέχρι να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 4 οι οποίες ισχύουν επί των υφισταμένων εγκαταστάσεων.

3. Κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των προγραμμάτων, τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης τις συνολικές ετήσιες εκπομπές, σύμφωνα με το παράρτημα VIII μέρος Γ.

4. Αν, λόγω απροσδόκητης και ουσιαστικής μεταβολής της ζήτησης ενέργειας ή της διαθεσιμότητας ορισμένων καυσίμων ή ορισμένων γεννητριών, δημιουργηθεί σε κάποιο κράτος μέλος σοβαρή δυσκολία εφαρμογής του προγράμματος που έχει καταρτίσει δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή, μετά από αίτηση του κράτους μέλους και βάσει του περιεχομένου αυτής της αίτησης, αποφασίζει την τροποποίηση, γι' αυτό το κράτος μέλος, των οριζόμενων στα παραρτήματα Ι και ΙΙ ανωτάτων ορίων εκπομπής ή/και ημερομηνιών και ανακοινώνει την απόφασή της στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη. Εντός τριών μηνών, τα κράτη μέλη μπορούν να προσφύγουν στο Συμβούλιο κατά της απόφασης της Επιτροπής. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, δύναται να λάβει διαφορετική απόφαση εντός τριών μηνών.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι κάθε άδεια κατασκευής ή, ελλείψει της σχετικής διαδικασίας, κάθε άδεια λειτουργίας μιας νέας εγκατάστασης για την οποία, κατά την αρμόδια αρχή, υποβάλλεται πλήρης αίτηση για χορήγηση αδείας πριν από 27 Νοεμβρίου 2002 και εφόσον η εν λόγω εγκατάσταση τεθεί σε λειτουργία το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2003 περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Α των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII για το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και τον κονιορτό.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι κάθε άδεια για την κατασκευή ή, ελλείψει σχετικής διαδικασίας, για τη λειτουργία νέας εγκατάστασης εκτός των καλυπτομένων από την παράγραφο 1, περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII για το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και τον κονιορτό.

3. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 96/61/ΕΚ και της οδηγίας 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την εκτίμηση και την διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος [1], τα κράτη μέλη, το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2008, οφείλουν να επιτύχουν σημαντικές μειώσεις των εκπομπών, είτε:

α) λαμβάνοντας κατάλληλα μέτρα ώστε κάθε άδεια λειτουργίας υφιστάμενης εγκατάστασης να περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται για τις νέες εγκαταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1· είτε

β) εξασφαλίζοντας ότι οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις υπόκεινται στο εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών που αναφέρεται στην παράγραφο 6,

[1] ΕΕ L 296 της 21.11.1996, σ. 55.

▼B

και εφαρμόζοντας, όπου πρέπει, τα άρθρα 5, 7 και 8.

4. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 96/61/ΕΚ και 96/62/ΕΚ οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις μπορούν να εξαιρούνται από την υποχρέωση να συμμορφώνονται με τις αναφερόμενες στην παράγραφο 3 οριακές τιμές εκπομπών και από την ένταξή τους στο εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο φορέας εκμετάλλευσης υφιστάμενης εγκατάστασης, με έγγραφη δήλωσή του υποβαλλομένη μέχρι την 30ή Ιουνίου 2004 το αργότερο στην αρμόδια αρχή, αναλαμβάνει την υποχρέωση να μην λειτουργήσει την εγκατάσταση περισσότερο από 20 000 ώρες λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως την 31 Δεκεμβρίου 2015 το αργότερο·

β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να υποβάλλει ετησίως στην αρμόδια αρχή στοιχεία για τον μέχρι τότε χρόνο λειτουργίας και για τον μη χρησιμοποιηθέντα χρόνο λειτουργίας που απομένει μέχρι το τέλος της λειτουργικής ζωής της εγκατάστασης.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την τήρηση οριακών τιμών εκπομπής και προθεσμιών εφαρμογής αυστηρότερων από εκείνες που ορίζονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 και στο άρθρο 10. Μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν και άλλους ρύπους καθώς και να επιβάλλουν συμπληρωματικές απαιτήσεις ή την προσαρμογή των εγκαταστάσεων στην τεχνική πρόοδο.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν, με την επιφύλαξη της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 96/61/ΕΚ, και λαμβάνοντας υπόψη το κόστος/όφελος καθώς και τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της οδηγίας 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23 Οκτωβρίου 2001 για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους ([1]) και της οδηγίας 96/62/ΕΚ, να καθορίζουν και να εφαρμόζουν εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών για υφιστάμενες εγκαταστάσεις, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τη συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια όπως καθορίζονται στα παραρτήματα I και II.

Το εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών θα μειώνει τις ολικές ετήσιες εκπομπές οξειδίων του αζώτου (NO_x), διοξειδίου του θείου (SO_2) και κονιορτού των υφισταμένων εγκαταστάσεων στα επίπεδα που θα είχαν επιτευχθεί δια της εφαρμογής των οριακών τιμών εκπομπής που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις εν λειτουργία το 2000, (στις οποίες περιλαμβάνονται οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις που υποβάλλονται σε πρόγραμμα αποκατάστασης το 2000 εγκεκριμένο από την αρμόδια αρχή, για την τήρηση της μείωσης εκπομπών που επιβάλλεται από την εθνική νομοθεσία), και με βάση τον πραγματικό ετήσιο χρόνο λειτουργίας κάθε εγκατάστασης, το χρησιμοποιούμενο καύσιμο και τη θερμική ισχύ της, των οποίων λαμβάνεται ο μέσος όρος κατά την τελευταία πενταετία λειτουργίας μέχρι και το 2000.

Η παύση λειτουργίας μιας εγκατάστασης στα πλαίσια του εθνικού σχεδίου μείωσης εκπομπών δεν οδηγεί στην αύξηση των συνολικών ετήσιων εκπομπών από τις εναπομένουσες εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το σχέδιο.

Σε καμιά περίπτωση, το εθνικό σχέδιο μείωσης εκπομπών δεν πρέπει να εξαιρεί μια εγκατάσταση από τις διατάξεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της οδηγίας 96/61/ΕΚ.

Για τα εθνικά σχέδια μείωσης των εκπομπών εφαρμόζονται οι ακόλουθοι όροι:

α) το σχέδιο για τη μείωση των εκπομπών περιλαμβάνει γενικούς και επί μέρους στόχους, μέτρα και χρονοδιαγράμματα για την επίτευξη αυτών των στόχων, καθώς και μηχανισμό παρακολούθησης·

([1]) Βλέπε σελίδα 22 της παρούσας έκδοσης της Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

β) τα κράτη μέλη ανακοινώνουν το εθνικό τους σχέδιο για τη μείωση των εκπομπών στην Επιτροπή το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2003·

γ) εντός εξαμήνου από την ανακοίνωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), η Επιτροπή εκτιμά εάν το σχέδιο πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι αυτό δεν συμβαίνει, ενημερώνει το κράτος μέλος και, εντός του επομένου τριμήνου, το κράτος μέλος ανακοινώνει τα τυχόν μέτρα που έχει λάβει για να εξασφαλίσει την τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας παραγράφου·

δ) η Επιτροπή, το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2002 εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές προς υποβοήθηση των κρατών μελών κατά την κατάρτιση των σχεδίων τους.

7. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2004 και ανάλογα με την επιτευχθείσα πρόοδο ως προς την προστασία της ανθρώπινης υγείας και ως προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Κοινότητας σχετικά με την οξίνιση και την ποιότητα του αέρα σύμφωνα με την οδηγία 96/62/ΕΚ, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στην οποία εκτιμάται:

α) η ανάγκη για περαιτέρω μέτρα·

β) οι ποσότητες βαρέων μετάλλων που εκπέμπονται από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης·

γ) η σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας και τα κόστη και τα οφέλη των περαιτέρω μειώσεων των εκπομπών στον τομέα των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης στα κράτη μέλη σε σύγκριση με άλλους τομείς·

δ) το τεχνικώς και οικονομικώς εφικτό παρόμοιων μειώσεων των εκπομπών·

ε) οι επιδράσεις στο περιβάλλον και την εσωτερική αγορά, αφενός των προδιαγραφών που τίθενται για τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, περιλαμβανομένων και των διατάξεων που αφορούν τα εγχώρια στερεά καύσιμα, και αφετέρου της κατάστασης του ανταγωνισμού στην ενεργειακή αγορά·

στ) οποιαδήποτε εθνικά σχέδια μείωσης των εκπομπών, τα οποία εκπονούν τα κράτη μέλη δυνάμει της παραγράφου 6.

Η Επιτροπή συμπεριλαμβάνει στην έκθεσή της κατάλληλη πρόταση για ενδεχόμενες προθεσμίες ή χαμηλότερες οριακές τιμές για την παρέκκλιση που προβλέπεται στην υποσημείωση 2 του παραρτήματος VI Α.

8. Η έκθεση που προβλέπεται στην παράγραφο 7 συνοδεύεται, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από σχετικές προτάσεις, σύμφωνα με την οδηγία 96/61/ΕΚ.

Άρθρο 5

Κατά παρέκκλιση από το παράρτημα ΙΙΙ:

1. Για τις εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος τουλάχιστον 400 MW των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τους ακόλουθους αριθμούς ωρών (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία) ισχύει, για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου, οριακή τιμή 800 mg/Nm^3.

— έως την 31η Δεκεμβρίου 2015, 2 000 ώρες,

— από 1ης Ιανουαρίου 2016, 1 500 ώρες,

θα υπόκεινται σε οριακή τιμή εκπομπής διοξειδίου του θείου ίση με 800 mg/Nm^3.

Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τις νέες εγκαταστάσεις οι οποίες λαμβάνουν άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.

▼B

2. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, το Βασίλειο της Ισπανίας μπορεί να χορηγεί άδεια για νέες εγκαταστάσεις με ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον 500 MW που θα χρησιμοποιούν εγχώρια ή εισαγόμενα στερεά καύσιμα, θα αρχίσουν να λειτουργούν πριν από το τέλος του 2005 και θα ανταποκρίνονται στις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) για τα εισαγόμενα στερεά καύσιμα, οριακή τιμή 800 mg/Nm^3 για το εκπεμπόμενο διοξείδιο του θείου·

β) για τα εγχώρια στερεά καύσιμα, ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 60 %,

υπό τον όρο ότι η ολική επιτρεπόμενη ισχύς των εγκαταστάσεων αυτών, στις οποίες εφαρμόζεται η παρέκκλιση αυτή, δεν υπερβαίνει:

— 2 000 MWe για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν εγχώρια στερεά καύσιμα,

— για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν εισαγόμενα στερεά καύσιμα, 7 500 MWe ή το 50 % του συνόλου της νέας ισχύος όλων των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα και έχουν λάβει άδεια λειτουργίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999, όποιο είναι

Άρθρο 6

Στην περίπτωση νέων εγκαταστάσεων για τις οποίες η άδεια χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 ή εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το άρθρο 10, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εξετάζεται η τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Εφόσον η σκοπιμότητα αυτή επιβεβαιωθεί, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς και της διανομής, οι εγκαταστάσεις αναπτύσσονται αναλόγως.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι άδειες που αναφέρονται στο άρθρο 4 προβλέπουν διαδικασίες σχετικές με την ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του αντιρρυπαντικού εξοπλισμού. Σε περίπτωση βλάβης, η αρμόδια αρχή απαιτεί ιδίως από τον εκμεταλλευόμενο φορέα να περιορίσει ή να διακόψει εντελώς τη λειτουργία της εγκατάστασης εφόσον η κανονική λειτουργία δεν αποκατασταθεί εντός 24 ωρών, ή να χρησιμοποιήσει καύσιμα χαμηλής ρύπανσης για τη λειτουργία της εγκατάστασης. Εν πάση περιπτώσει, η αρμόδια αρχή πρέπει να ενημερώνεται εντός 48 ωρών. Ουδέποτε η σωρευτική διάρκεια της λειτουργίας χωρίς τον αντιρρυπαντικό εξοπλισμό σε κάθε περίοδο 12 μηνών υπερβαίνει τις 120 ώρες. Η αρμόδια αρχή δύναται να επιτρέπει παρεκκλίσεις από τα ανωτέρω όρια των 24 ωρών και των 120 ωρών σε περιπτώσεις όπου, κατά την κρίση της:

α) είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί η παροχή ενέργειας·

ή

β) η εγκατάσταση που έχει υποστεί βλάβη επρόκειτο να αντικατασταθεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα από άλλη εγκατάσταση που θα προκαλούσε συνολική αύξηση των εκπομπών.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέπει την αναστολή, για διάστημα έξι μηνών το πολύ, της υποχρέωσης τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής που ορίζονται στο άρθρο 4 για το διοξείδιο του θείου όσον αφορά τις εγκαταστάσεις οι οποίες, για το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κανονικά καύσιμο χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω οριακές τιμές λόγω διακοπής του εφοδιασμού σε καύσιμα χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο η οποία οφείλεται σε σοβαρή έλλειψη. Η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται αμέσως για τις περιπτώσεις αυτές.

▼B

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 4 σε περιπτώσεις που μια εγκατάσταση, η οποία χρησιμοποιεί κανονικά αέριο καύσιμο και η οποία θα έπρεπε άλλως να είναι εξοπλισμένη με σύστημα καθαρισμού καυσαερίων, αναγκάζεται, κατ' εξαίρεση και για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τις 10 ημέρες εκτός εάν είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί η παροχή ενέργειας, να χρησιμοποιεί άλλα καύσιμα λόγω αιφνίδιας διακοπής του εφοδιασμού της με αέριο. Η αρμόδια αρχή ενημερώνεται αμέσως για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση που προκύπτει. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.

Άρθρο 8

1. Για εγκαταστάσεις με μεικτή εστία, η οποία συνεπάγεται την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση δύο ή περισσοτέρων καυσίμων, κατά τη χορήγηση της αδείας κατ' άρθρο 4 παράγραφοι 1 ή 2, και για τέτοιες εγκαταστάσεις καλυπτόμενες από το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή το άρθρο 10, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις οριακές τιμές εκπομπής ως εξής:

α) πρώτον, λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπής για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο που αντιστοιχεί στην ονομαστική θερμική ισχύ της εγκατάστασης καύσης, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα III έως VII·

β) δεύτερον, καθορίζονται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής, οι οποίες λαμβάνονται πολλαπλασιάζοντας καθεμία από τις προαναφερόμενες επιμέρους οριακές τιμές επί την θερμική ισχύ κάθε καυσίμου και διαιρώντας το γινόμενο δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων·

γ) τρίτον, προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής.

2. Στις μεικτές εστίες που χρησιμοποιούν, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, τα κατάλοιπα απόσταξης ή μετατροπής της διύλισης του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση εφαρμόζονται οι διατάξεις για το καύσιμο που έχει την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής (καθοριστικό καύσιμο), παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, αν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της εγκατάστασης καύσης η θερμότητα που παράγει το καύσιμο αυτό είναι τουλάχιστον το 50 % του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα.

Αν η αναλογία του καθοριστικού καυσίμου είναι κατώτερη του 50 %, η οριακή τιμή εκπομπής καθορίζεται ανάλογα με τη θερμότητα που παράγει κάθε ένα από τα καύσιμα, σε σχέση με το άθροισμα της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων, ως εξής:

α) πρώτον, λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπής για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο, η οποία αντιστοιχεί στην ονομαστική θερμική ισχύ της εγκατάστασης καύσης, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα III έως VII·

β) δεύτερον, υπολογίζεται η οριακή τιμή εκπομπής για το καθοριστικό καύσιμο (το καύσιμο με την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, βάσει των παραρτημάτων III έως VII ή, στην περίπτωση δύο καυσίμων με την ίδια οριακή τιμή εκπομπής, το καύσιμο με τη μεγαλύτερη θερμική ισχύ)· η τιμή αυτή λαμβάνεται πολλαπλασιάζοντας επί δύο την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται στα παραρτήματα III έως VII για το καύσιμο αυτό και αφαιρώντας από το γινόμενο την οριακή τιμή εκπομπής του καυσίμου με τη χαμηλότερη οριακή τιμή εκπομπής·

γ) τρίτον, καθορίζονται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής· οι τιμές αυτές λαμβάνονται πολλαπλασιάζοντας την υπολογιζόμενη οριακή τιμή εκπομπής του καθοριστικού καυσίμου

▼B

επί τη θερμική ισχύ του καθοριστικού καυσίμου και πολλαπλασιάζοντας κάθε μία από τις άλλες επί μέρους οριακές τιμές εκπομπής επί θερμική ισχύ κάθε καυσίμου και διαιρώντας το γινόμενο του πολλαπλασιασμού δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων·

δ) τέταρτον, προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής.

3. Εναλλακτικά, αντί της οριζόμενης στην παράγραφο 2 τιμής, μπορούν να εφαρμόζονται οι ακόλουθες μέσες οριακές τιμές εκπομπής για το διοξείδιο του θείου (ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιούμενο συνδυασμό καυσίμων):

α) για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3: 1 000 mg/Nm^3, ως μέσος όρος για όλες αυτές τις εγκαταστάσεις εντός του διυλιστηρίου·

β) για τις νέες εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2: 600 mg/Nm^3, ως μέσος όρος για όλες αυτές τις εγκαταστάσεις εντός του διυλιστηρίου, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων.

Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν ότι η εφαρμογή της διάταξης αυτής δεν καταλήγει σε αύξηση των εκπομπών των υφιστάμενων εγκαταστάσεων.

4. Για εγκαταστάσεις με μεικτή εστία, η οποία χρησιμοποιεί εναλλάξ δύο ή περισσότερα καύσιμα, κατά τη χορήγηση της αδείας κατ' άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, και για εγκαταστάσεις καλυπτόμενες από τα άρθρα 4 παράγραφος 3 ή 10 εφαρμόζονται οι οριακές τιμές εκπομπής των παραρτημάτων III έως VII οι οποίες αντιστοιχούν σε κάθε επί μέρους χρησιμοποιούμενο καύσιμο.

Άρθρο 9

Η απόρριψη των καυσαερίων των εγκαταστάσεων καύσης πραγματοποιείται κατά ελεγχόμενο τρόπο, μέσω καπνοδόχου. Η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 και οι άδειες για εγκαταστάσεις καύσης που καλύπτονται από το άρθρο 10, καθορίζουν τις συνθήκες απόρριψης. Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ιδίως ότι το ύψος της καπνοδόχου έχει υπολογιστεί κατά τρόπο ώστε να διαφυλάσσεται η υγεία και το περιβάλλον.

▼M2

Άρθρο 9α

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φορείς εκμετάλλευσης όλων των εγκαταστάσεων καύσης ονομαστικής ηλεκτρικής ισχύος 300 MW και άνω, για τις οποίες η αρχική άδεια κατασκευής ή, απουσία τέτοιας διαδικασίας, η αρχική άδεια εκμετάλλευσης, χορηγείται μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς ([1]), να έχουν αξιολογήσει κατά πόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις.

— διατίθενται κατάλληλοι τόποι αποθήκευσης,

— οι εγκαταστάσεις μεταφοράς είναι τεχνικώς και οικονομικώς εφικτές,

— είναι τεχνικώς και οικονομικώς εφικτή η μετασκευή για τη δέσμευση CO_2.

2. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε να εξασφαλιστεί στον τόπο εγκατάστασης κατάλληλος χώρος για τον εξοπλισμό που είναι αναγκαίος για τη δέσμευση και

([1]) ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114.

▼M2

τη συμπίεση CO_2. Η αρμόδια αρχή καθορίζει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις, βάσει της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και άλλων διαθέσιμων στοιχείων, ιδίως όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

▼B

Άρθρο 10

Όταν μια εγκατάσταση καύσης αυξάνεται τουλάχιστον κατά 50 MW, οι οριακές τιμές εκπομπών, όπως ορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII, εφαρμόζονται για το νέο τμήμα της εγκατάστασης και καθορίζονται σε σχέση με τη θερμική ισχύ του συνόλου της εγκατάστασης. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3.

Σε περίπτωση που ο εκμεταλλευόμενος φορέας εγκατάστασης καύσης σχεδιάζει αλλαγή σύμφωνα με τα άρθρα 2 παράγραφος 10 στοιχείο β και 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 96/61/ΕΚ εφαρμόζονται τα όρια εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII όσον αφορά το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και του κονιορτού.

Άρθρο 11

Σε περίπτωση κατασκευής εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι θα πραγματοποιηθεί κάθε κατάλληλη ενημέρωση και διαβούλευση, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ([1]).

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν, σύμφωνα με το παράρτημα VIII μέρος (Α), την παρακολούθηση των εκπομπών των εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, καθώς και κάθε άλλης τιμής η οποία απαιτείται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η παρακολούθηση αυτή να γίνεται με έξοδα του φορέα εκμετάλλευσης.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει, μέσα σε εύλογες προθεσμίες, τις αρμόδιες αρχές για τα αποτελέσματα των συνεχών μετρήσεων, του ελέγχου του εξοπλισμού μέτρησης, των μεμονωμένων μετρήσεων, καθώς και για κάθε άλλη μέτρηση που πραγματοποιείται για να εκτιμηθεί κατά πόσο τηρείται η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

1. Στην περίπτωση συνεχών μετρήσεων, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο μέρος Α των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII λογίζονται ως τηρηθείσες εφόσον η εκτίμηση των αποτελεσμάτων δείχνει ότι, για τις ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους:

([1]) ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 5).

▼B

α) καμία μέση τιμή ανά ημερολογιακό μήνα δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής και

β) στην περίπτωση:

i) του διοξειδίου του θείου και του κονιορτού: το 97 % όλων των 48ωρων μέσων τιμών δεν υπερβαίνουν το 110 % των οριακών τιμών εκπομπής,

ii) των οξειδίων του αζώτου: το 95 % όλων των 48ωρων μέσων τιμών δεν υπερβαίνουν το 110 % των οριακών τιμών εκπομπής.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Σε περίπτωση που απαιτούνται μόνο ασυνεχείς μετρήσεις ή άλλες κατάλληλες διαδικασίες προσδιορισμού, οι οριακές τιμές εκπομπής που ορίζονται στα παραρτήματα III έως VII λογίζονται ως τηρηθείσες εφόσον τα αποτελέσματα καθεμίας από τις σειρές μετρήσεων ή των άλλων διαδικασιών, που ορίζονται και καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές, δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής.

►C1 3. Στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 5 σημείο 2, ◄, τα ποσοστά αποθείωσης λογίζονται ως τηρηθέντα εφόσον η εκτίμηση των μετρήσεων που γίνονται σύμφωνα με το παράρτημα VIII σημείο Α.3 δείχνει ότι όλες οι μέσες τιμές ανά ημερολογιακό μήνα ή όλες οι κυλιόμενες μέσες μηνιαίες τιμές επιτυγχάνουν τα απαιτούμενα ποσοστά αποθείωσης.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

4. Για τις νέες εγκαταστάσεις στις οποίες η άδεια χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, οι οριακές τιμές εκπομπών για ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους λογίζονται ως επιτευχθείσες εφόσον:

α) καμία επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή δεν υπερβαίνει τις σχετικές τιμές που ορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων III έως VII, και

β) το 95 % όλων των επικυρωμένων ωριαίων μέσων τιμών εντός του έτους δεν υπερβαίνει το 200 % των σχετικών τιμών του μέρους Β των παραρτημάτων III έως VII.

Οι «επικυρωμένες μέσες τιμές» καθορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII, μέρος Α, παράγραφος 6.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1990 για τα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1.

Το αργότερο ένα έτος μετά το τέλος των διάφορων φάσεων μείωσης των εκπομπών των υφισταμένων εγκαταστάσεων, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή περιληπτική έκθεση για τα αποτελέσματα της εφαρμογής των προγραμμάτων.

Επίσης, πρέπει να υποβάλλεται ενδιάμεση έκθεση στο μέσο κάθε φάσης.

2. Οι εκθέσεις της παραγράφου 1 παρέχουν μια γενική εικόνα:

α) όλων των εγκαταστάσεων καύσης που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία·

▼B

β) των εκπομπών διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου, εκφρασμένων σε τόνους ανά έτος, καθώς και ως συγκέντρωση των ουσιών αυτών στα καυσαέρια·

γ) των μέτρων τα οποία έχουν ήδη ληφθεί ή των οποίων σχεδιάζεται η λήψη προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές, καθώς και της τυχόν επιλογής άλλων καυσίμων·

δ) των μεταβολών του λειτουργικού σχήματος, οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή σχεδιάζονται·

ε) των περιπτώσεων οριστικής παύσης λειτουργίας εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή σχεδιάζονται·

στ) και, ενδεχομένως, των οριακών τιμών εκπομπής που έχουν επιβληθεί για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις στα πλαίσια των προγραμμάτων.

Για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών και των συγκεντρώσεων των ρύπων στα καυσαέρια, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα άρθρα 12, 13 και 14.

3. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το άρθρο 5 ή τους όρους της σημείωσης στο παράρτημα III ή τις υποσημειώσεις στο παράρτημα VI.A υποβάλλουν στην Επιτροπή ετησίως σχετική έκθεση.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις επιβαλλόμενες κυρώσεις για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Οι κυρώσεις πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Άρθρο 17

1. Η οδηγία 88/609/ΕΟΚ καταργείται με ισχύ από την 27 Νοεμβρίου 2002 με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 ή των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τα χρονικά όρια για τη μεταφορά και την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τα οποία παρατίθενται στο παράρτημα IX.

2. Στην περίπτωση νέων μονάδων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας πριν από την 27 Νοεμβρίου 2002 όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της παρούσας οδηγίας, το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 5, παράγραφος 2, το άρθρο 6, το άρθρο 15, παράγραφος 3, τα παραρτήματα III, VI, VIII και το σημείο Α.2 του παραρτήματος IX της οδηγίας 88/609/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/66/ΕΚ, παραμένουν σε ισχύ έως την 1η Ιανουαρίου 2008, μετά την οποία καταργούνται.

3. Οι παραπομπές στην οδηγία 88/609/ΕΟΚ λογίζονται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος X.

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν 27 Νοεμβρίου 2002. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

▼B

2. Για υφιστάμενη εγκατάσταση, ή για νέα εγκατάσταση για την οποία χορηγείται άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, οι διατάξεις του παραρτήματος VIII σημείο Α.2 αρχίζουν να εφαρμόζονται από την 27 Νοεμβρίου 2004.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ SO_2 ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ [1] [2]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Κράτος μέλος	Εκπομπές SO_2 από ΜΕΚ το 1980 (ktons)	Ανώτατο όριο εκπομπών (ktons/έτος)			% μείωση των εκπομπών έναντι του 1980			% μείωση σε σύγκριση με τις προσαρμοσμένες εκπομπές του 1980		
		Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Βέλγιο	530	318	212	159	-40	-60	-70	-40	-60	-70
▼M1 Βουλγαρία	1 734	1 410	1 300	1 190	-19	-25	-31	-19	-25	-31
▼A1 Τσεχική Δημοκρατία	1 408	919	303	155	-35	-79	-89	-35	-79	-89
▼B Δανία	323	213	141	106	-34	-56	-67	-40	-60	-70
Γερμανία	2 225	1 335	890	668	-40	-60	-70	-40	-60	-70
▼A1 Εσθονία	240	123	91	76	-49	-62	-68	-49	-62	-68
▼B Ελλάς	303	320	320	320	+6	+6	+6	-45	-45	-45
Ισπανία	2 290	2 290	1 730	1 440	0	-24	-37	-21	-40	-50
Γαλλία	1 910	1 146	764	573	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Ιρλανδία	99	124	124	124	+25	+25	+25	-29	-29	-29
Ιταλία	2 450	1 800	1 500	900	-27	-39	-63	-40	-50	-70
▼A1 Κύπρος	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
Λετονία	60	40	30	25	-30	-50	-60	-30	-50	-60
Λιθουανία	163	52	64	75	-68	-61	-54	-68	-61	-54
▼B Λουξεμβούργο	3	1,8	1,5	1,5	-40	-50	-60	-40	-50	-50
▼A1 Ουγγαρία	720	429	448	360	-40	-38	-50	-40	-38	-50
Μάλτα	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B Κάτω Χώρες	299	180	120	90	-40	-60	-70	-40	-60	-70

[1] Πρόσθετες εκπομπές ενδέχεται να προκύψουν λόγω του δυναμικού που αδειοδοτήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα.

[2] Οι εκπομπές από εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες χορηγήθηκε άδεια πριν από την 1η Ιουλίου 1987 αλλά που δεν είχαν λειτουργήσει ακόμα μέχρι την ημερομηνία αυτή και οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων εκπομπής που περιλαβάνονται στο παρόν παράρτημα πρέπει να ανταποκρίνονται είτε στις απαιτήσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία για τις νέες εγκαταστάσεις είτε να συμπεριλαμβάνονται στις συνολικές εκπομπές από υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

▼B

Κράτος μέλος	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Εκπομπές SO_2 από ΜΕΚ το 1980 (ktons)	Ανώτατο όριο εκπομπών (ktons/έτος)			% μείωση των εκπομπών έναντι του 1980			% μείωση σε σύγκριση με τις προσαρμοσμένες εκπομπές του 1980		
		Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Πορτογαλία	115	232	270	206	+102	+135	+79	-25	-13	-34
▼A1 Πολωνία	2 087	1 454	1 176	1 110	-30	-44	-47	-30	-44	-47
▼M1 Ρουμανία	561	692	503	518	23	-10	-8	23	-10	-8
▼A1 Σλοβενία	125	122	98	49	-2	-22	-61	-2	-22	-61
Σλοβακία	450	177	124	86	-60	-72	-81	-60	-72	-81
▼B Ηνωμένο Βασίλειο	3 883	3 106	2 330	1 553	-20	-40	-60	-20	-40	-60
Αυστρία	90	54	36	27	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Φινλανδία	171	102	68	51	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Σουηδία	112	67	45	34	-40	-60	-70	-40	-60	-70

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ NO_X ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ (1) (2)

	0	1	2	3	4	5	6
Κράτος μέλος	Εκπομπές NO_x (ως NO_2 των ΜΕΚ 1980 (ktons)	Ανώτατα όρια εκπομπών NO_x (ktons/έτος)		% μείωση των εκπομπών έναντι του 1980		% μείωση σε σύγκριση με τις προσαρμοσμένες εκπομπές του 1980	
		Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 2	Στάδιο 2	Στάδιο 1	Στάδιο 2
		1993 (1)	1998	1993 (1)	1998	1993 (1)	1998
Βέλγιο	110	88	66	-20	-40	-20	-40
▼M1 Βουλγαρία	155	125	95	-19	-39	-19	-39
▼A1 Τσεχική Δημοκρατία	403	228	113	-43	-72	-43	-72
▼B Δανία	124	121	81	-3	-35	-10	-40
Γερμανία	870	696	522	-20	-40	-20	-40
▼A1 Εσθονία	20	10	12	-52	-40	-52	-40
▼B Ελλάς	36	70	70	+94	+94	0	0
Ισπανία	366	368	277	+1	-24	-20	-40
Γαλλία	400	320	240	-20	-40	-20	-40
Ιρλανδία	28	50	50	+79	+79	0	0
Ιταλία	580	570	428	-2	-26	-20	-40
▼A1 Κύπρος	3	5	6	+67	+100	+67	+100
Λετονία	10	10	9	-4	-10	-4	-10
Lituanie	21	8	11	-62	-48	-62	-48
▼B Λουξεμβούργο	3	2,4	1,8	-20	-40	-20	-40
▼A1 Ουγγαρία	68	33	34	-51	-49	-51	-49
Μάλτα	1,7	7	2,5	+299	+51	+299	+51
▼B Κάτω Χώρες	122	98	73	-20	-40	-20	-40

(1) Πρόσθετες εκπομπές ενδέχεται να προκύψουν λόγω του δυναμικού που αδειοδοτήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα.

(2) Οι εκπομπές από εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες χορηγήθηκε άδεια πριν από την 1η Ιουλίου 1987 αλλά που δεν είχαν λειτουργήσει ακόμα μέχρι την ημερομηνία αυτή και οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων εκπομπής που περιλαβάνονται στο παρόν παράρτημα πρέπει να ανταποκρίνονται είτε στις απαιτήσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία για τις νέες εγκαταστάσεις είτε να συμπεριλαμβάνονται στις συνολικές εκπομπές από υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

▼B

Κράτος μέλος	0	1	2	3	4	5	6
	Εκπομπές NO_x (ως NO_2 των ΜΕΚ 1980 (ktons)	Ανώτατα όρια εκπομπών NO_x (ktons/έτος)		% μείωση των εκπομπών έναντι του 1980		% μείωση σε σύγκριση με τις προσαρμοσμένες εκπομπές του 1980	
		Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 2	Στάδιο 2	Στάδιο 1	Στάδιο 2
		1993 [1]	1998	1993 [1]	1998	1993 [1]	1998
Πορτογαλία	23	59	64	+157	+178	-8	0
▼A1 Πολωνία	698	426	310	-39	-56	-39	-56
▼M1 Ρουμανία	135	135	77	-1	-43	-1	-43
▼A1 Σλοβενία	17	15	16	-12	-6	-12	-6
Σλοβακία	141	85	46	-40	-67	-40	-67
▼B Ηνωμένο Βασίλειο	1 016	864	711	-15	-30	-15	-30
Αυστρία	19	15	11	-20	-40	-20	-40
Φινλανδία	81	65	48	-20	-40	-20	-40
Σουηδία	31	25	19	-20	-40	-20	-40

[1] Τα κράτη μέλη μπορούν για τεχνικούς λόγους να καθυστερήσουν μέχρι δύο έτη εφαρμογή του σταδίου 1 για τη μείωση των εκπομπών NO_x, κοινοποιούν δε το γεγονός αυτό στην Επιτροπή εντός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

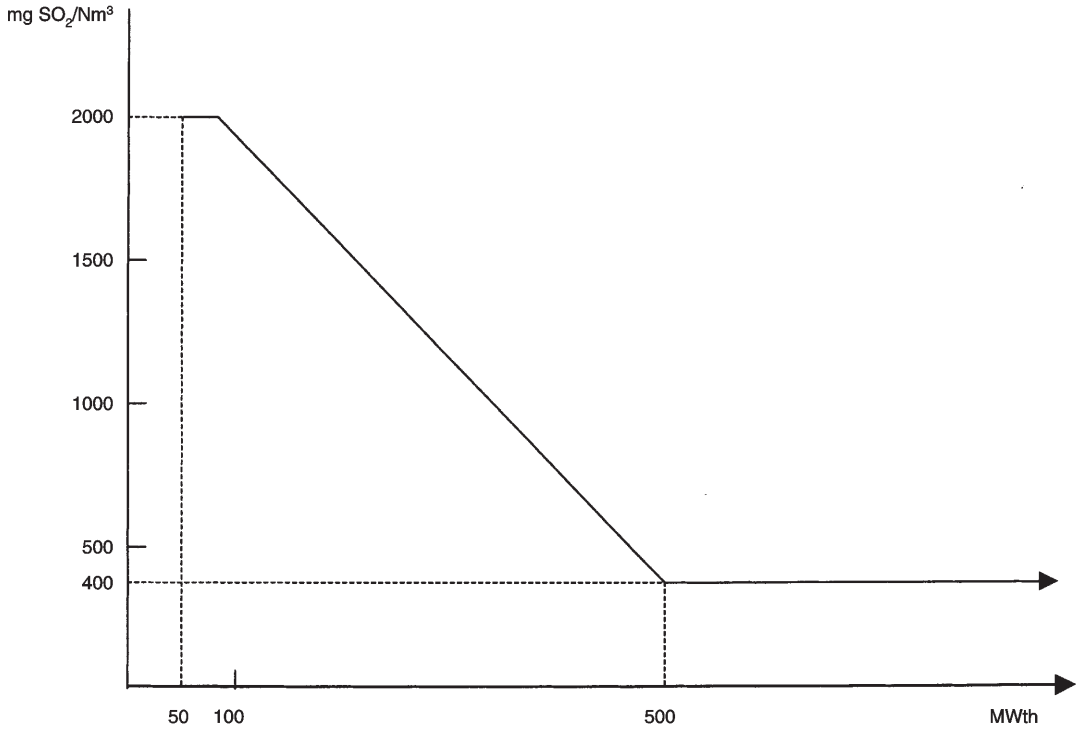
▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO_2

Στερεά καύσιμα

A. Οριακές τιμές εκπομπής SO_2 εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 6 %) που θα εφαρμόζονται σε νέες και σε υφισταμένες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Σημ.: Στην περίπτωση που οι ανωτέρω οριακές τιμές εκπομπής δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των χαρακτηριστικών του καυσίμου, το ποσοστό αποθείωσης πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 60 % για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος έως και 100 MWth, 75 % για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος από 100 MWth και λιγότερο ή ίσο με 300 MWth και στο 90 % για εγκαταστάσεις από 300 MWth. Για εγκαταστάσεις από 500 MWth, εφαρμόζεται ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 94 % ή τουλάχιστον 92 % στην περίπτωση που, πριν την 1η Ιανουαρίου 2001, έχει ανατεθεί η τοποθέτηση ενός συστήματος αποθείωσης καπναερίου ή ενός εξοπλισμού εγχύσεως ασβέστου και οι σχετικές εργασίες έχουν ξεκινήσει.

B. Οριακές τιμές εκπομπής SO_2 εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 6 %) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων.

Τύπος καυσίμου	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	>300 MWth
Βιομάζα	200	200	200
Γενική περίπτωση	850	200 ([1])	200

([1]) Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου ισχύει 850 έως 200 mg/Nm^3 (γραμμική μείωση).

▼B

Σημ.: Στην περίπτωση που οι ανωτέρω οριακές τιμές εκπομπής δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των χαρακτηριστικών του καυσίμου, οι εγκαταστάσεις πρέπει να επιτυγχάνουν 300mg/Nm^3 SO_2, ή το ποσοστό αποθείωσης πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 92 % για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος έως και 300 MWth, ενώ για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης των 300 MWth, θα απαιτείται ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 95 %, σε συνδυασμό με μέγιστη επιτρεπόμενη τιμή εκπομπής 400 mg/Nm3.

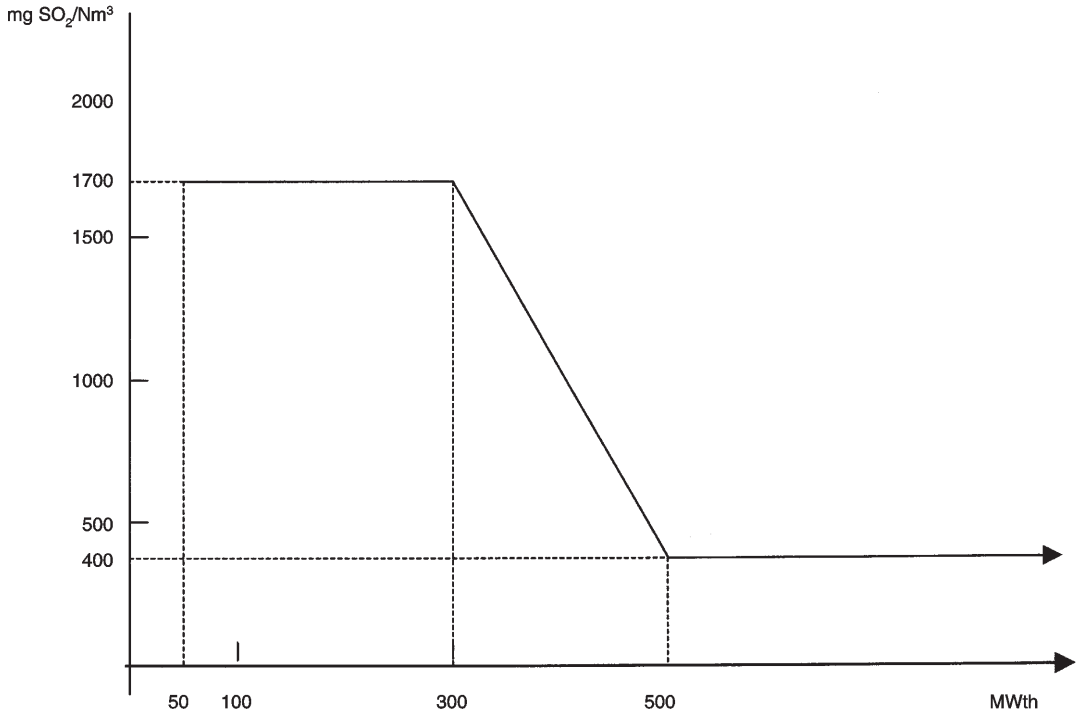
▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO_2

Υγρά καύσιμα

A. Οριακές τιμές εκπομπής SO_2 εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες και σε υφισταμένες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

B. Οριακές τιμές εκπομπής SO_2 εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων

50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	>300 MWth
850	400 έως 200 (γραμμική μείωση) (1)	200

(1) Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου ισχύει 850 έως 200 mg/Nm^3 (γραμμική μείωση).

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MWth στην Κρήτη και στη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται οριακή τιμή 1 700 mg/Nm^3.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO_2

Αέρια καύσιμα

A. Οριακές τιμές εκπομπής SO_2 εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες και σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές (mg/Nm^3)
Αέρια καύσιμα εν γένει	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από αεριοποίηση καταλοίπων διυλιστηρίων, αέρια οπτανθρακοποιείων, αέρια υψικαμίνων	800
Αέρια από αεριοποίηση άνθρακα	([1])

([1]) Το Συμβούλιο θα καθορίσει μεταγενέστερα τις οριακές τιμές εκπομπής που θα ισχύουν γι' αυτά τα αέρια, βάσει προτάσεων που θα καταρτίσει η Επιτροπή ανάλογα με την περαιτέρω τεχνική εμπειρία.

B. Οριακές τιμές εκπομπής SO_2 εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2:

Αέρια καύσιμα εν γένει	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από κλιβάνους οπτανθρακοποιείων	400
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από υψικαμίνους	200

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ NO_x (μετρούμενες ως NO_2)

A. Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 6 % για τα στερεά και 3 % για τα υγρά και αέρια καύσιμα) που εφαρμόζονται στις νέες και τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές [1] (mg/Nm^3)
Στερεά [2] [3]:	
50 έως 500 MWth:	600
>500 MWth:	500
Από 1ης Ιανουαρίου 2016	
50 έως 500 MWth:	600
>500 MWth:	200
Υγρά:	
50 έως 500 MWth:	450
>500MWth:	400
Αέρια	
50 έως 500 MWth:	300
>500 MWth:	200

[1] Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απομακρυσμένων» όπου εφαρμόζονται οι ακόλουθες τιμές:
Στερεά γενικώς: 650
Στερεά με < 10 % πτητικές ουσίες: 1 300
Υγρά: 450
Αέρια: 350.

[2] Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015 για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW, οι οποίες από το 2008 λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 2 000 ώρες ετησίως (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), ισχύουν τα εξής:
— στην περίπτωση εγκαταστάσεων που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α), ισχύει οριακή τιμή για τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (μετρούμενες σε NO_2) 600 mg/Nm^3;
— στην περίπτωση εγκαταστάσεων που υπάγονται σε ένα εθνικό πρόγραμμα με βάση το άρθρο 4 παράγραφος 6, η συμβολή στο εθνικό πρόγραμμα πρέπει να αξιολογηθεί με βάση μια οριακή τιμή 600 mg/Nm^3·
Από 1ης Ιανουαρίου 2016, για τις ως άνω εγκαταστάσεις που κειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 1 500 ώρες ετησίως (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), ισχύει μια οριακή τιμή για τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (μετρούμενες σε NO_2) 450 mg/Nm^3.

[3] Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2018 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν κατά την περίοδο των 12 μηνών που λήγει την 1η Ιανουαρίου 2001 και συνεχίζουν να λειτουργούν με στερεά καύσιμα που περιέχουν λιγότερο από 10 % πτητικές ουσίες ισχύει μία οριακή τιμή 1 200 mg/Nm^3.

B. Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm^3 που εφαρμόζονται στις νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων

Στερεά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2: 6 %)

Τύπος καυσίμου	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
Βιομάζα	400	300	200
Γενική περίπτωση	400	200 [1]	200

[1] Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου εφαρμόζονται 300 mg/Nm^3.

▼B

Υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %)

50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
400	200 (1)	200

(1) Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου εφαρμόζονται 300 mg/Nm^3.

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MWth στην Κρήτη και στη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται οριακή τιμή 400 mg/Nm^3.

Αέρια καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %)

	50 έως 300 MWth	> 300 MWth
Φυσικό αέριο (σημείωση 1)	150	100
Άλλα αέρια	200	200

Αεριοστρόβιλοι

Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 15 %) εφαρμοστέες σε αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 (οι οριακές τιμές εφαρμόζονται μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70 %):

	> 50 MWth (θερμική ισχύς σε συνθήκες ISO)
Φυσικό αέριο (Σημείωση 1)	50(Σημείωση 2)
Υγρά καύσιμα (Σημείωση 3)	120
Αέρια καύσιμα (εκτός του φυσικού αερίου)	120

Οι αεριοστρόβιλοι για έκτακτη ανάγκη που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ανά έτος εξαιρούνται από τις ανωτέρω οριακές τιμές. Ο φορέας εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων αυτών υποχρεούται να υποβάλλει κάθε χρόνο στην αρμόδια αρχή στοιχεία γι αυτόν τον χρησιμοποιημένο χρόνο.

Σημείωση 1: Το φυσικό αέριο είναι μεθάνιο που απαντάται στη φύση και περιέχει αδρανή και άλλα συστατικά σε αναλογία 20 % (κατ' όγκο) κατ' ανώτατο όριο.

Σημείωση 2: 75 mg/Nm^3 στις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου η απόδοση του περιοστροβίλου καθορίζεται υπό συνθήκες βασικού φορτίου ISO:

— αεριοστρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε συστήματα συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με συνολική απόδοση άνω του 75 %,

— αεριοστρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις συνδυασμένου κύκλου με μέση ετήσια συνολική ηλεκτρική απόδοση άνω του 55 % ,

— αεριοστρόβιλοι που κινούν μηχανικά συστήματα.

Για τους αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου που δεν ανήκουν σε καμία από τις ανωτέρω κατηγορίες αλλά έχουν απόδοση άνω του 35 % - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου - η οριακή τιμή εκπομπής είναι 50*η/35, όπου η είναι η απόδοση του αεριοστροβίλου, εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό (και προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου).

▼B

Σημείωση 3: Αυτή η οριακή τιμή εκπομπής εφαρμόζεται μόνο στους αεριοστροβίλους που καίνε ελαφρά και μεσαία κλάσματα.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΚΟΝΙΟΡΤΟΥ

A. Οριακές τιμές εκπομπής κονιορτού εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2: 6 % για στερεά καύσιμα, 3 % για υγρά και αέρια καύσιμα) που εφαρμόζονται στις νέες και τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Τύπος καυσίμου	Ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Οριακή τιμή εκπομπής (mg/Nm^3)
Στερεά	≥ 500 < 500	50 ([2]) 100
Υγρά ([1])	οποιαδήποτε εγκατάσταση	50
Αέρια	οποιαδήποτε εγκατάσταση	5 γενικά 10 για αέρια υψικαμίνων 50 για αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού

([1]) Οριακή τιμή εκπομπής 100 mg/Nm^3 μπορεί να εφαρμοστεί σε εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος μικρότερης από 500 MWth οι οποίες καίνε υγρά καύσιμα με περιεκτικότητα τέφρας μεγαλύτερη από 0,06 %.

([2]) Οριακή τιμή εκπομπής 100 mg/Nm^3 μπορεί να εφαρμοσθεί για εγκαταστάσεις που έχουν αδειοδοτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης ή ίσης των 500 MW και οι οποίες χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα με θερμικό περιεχόμενο μικρότερο από 5 800 kJ/kg (καθαρή θερμιδική αξία), υγρασία μεγαλύτερη από 45 % κατά βάρος, συνδυασμένη υγρασία και τέφρα μεγαλύτερη από 60 % κατά βάρος και οξείδιο του ασβεστίου μεγαλύτερο από 10 %.

B. Οριακές τιμές εκπομπής κονιορτού εκφρασμένες σε $mg//Nm^3$ που εφαρμόζονται στις νέες εγκαταστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων:

Στερεά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2: 6 %)

50 έως 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %)

50 έως 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MWth στην Κρήτη και τη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται η οριακή τιμή εκπομπής 50 mg/Nm^3.

Αέρια καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2: 3 %)

Γενικός κανόνας	5
Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΜΕΘΟΔΟΙ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

A. **Διαδικασίες μέτρησης και εκτίμησης των εκπομπών από εγκαταστάσεις καύσης**

1. *Μέχρι την 27η Νοεμβρίου 2004*

Οι συγκεντρώσεις SO_2, κονιορτού και NO_x αποτελούν αντικείμενο συνεχών μετρήσεων στην περίπτωση των νέων εγκαταστάσεων που λαμβάνουν άδεια κατ' άρθρο 4 παράγραφος 1, με ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη των 300 MW. Ωστόσο, η παρακολούθηση του SO_2 και του κονιορτού μπορεί να περιορίζεται σε ασυνεχείς μετρήσεις ή άλλες κατάλληλες διαδικασίες προσδιορισμού, εφόσον με αυτές τις μετρήσεις ή διαδικασίες, που πρέπει να έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από την αρμόδια αρχή, είναι δυνατός ο προσδιορισμός των συγκεντρώσεων.

Στην περίπτωση νέων εγκαταστάσεων που λαμβάνουν άδεια κατ' άρθρο 4 παράγραφος 1 και που δεν καλύπτονται από το πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν να γίνονται συνεχείς μετρήσεις για τους τρεις αυτούς ρύπους όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Αν δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, χρησιμοποιούνται τακτικά για τον προσδιορισμό της ποσότητας των προαναφερομένων ρύπων, που περιέχεται στις εκπομπές, ασυνεχείς μετρήσεις ή κατάλληλες μέθοδοι προσδιορισμού, οι οποίες έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές.

2. *Από την 27η Νοεμβρίου 2002 και με την επιφύλαξη του άρθρου 18 παράγραφος 2.*

Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν συνεχείς μετρήσεις των συγκεντρώσεων SO_2, NO_x και κονιορτού στα καυσαέρια που προέρχονται από όλες τις εγκαταστάσεις καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ 100 MW και άνω.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, είναι δυνατό να μην απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις στις ακόλουθες περιπτώσεις:

— για τις εγκαταστάσεις καύσης με υπολειπόμενη διάρκεια ζωής μικρότερη από 10 000 ώρες λειτουργίας,

— για το SO_2 και τον κονιορτό που προέρχονται από λέβητες που καίουν φυσικό αέριο ή από αεριοστροβίλους που καίουν φυσικό αέριο.

— για το SO_2 που προέρχεται από αεριοστροβίλους ή από λέβητες που καίουν πετρέλαιο γνωστής περιεκτικότητας σε θείο σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει εξοπλισμός αποθείωσης,

— για το SO_2 που προέρχεται από λέβητες που καίουν βιομάζα, εάν ο εκμεταλλευόμενος φορέας μπορεί να αποδείξει ότι οι εκπομπές SO_2 δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υπερβούν τις ορισθείσες οριακές τιμές εκπομπής.

Στις περιπτώσεις όπου δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, εκτελούνται μεμονωμένες μετρήσεις τουλάχιστον ανά εξάμηνο. Αντ' αυτών επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της ποσότητας των προαναφερόμενων ρύπων που περιέχεται στις εκπομπές, κατάλληλες μέθοδοι προσδιορισμού, οι οποίες πρέπει να έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές. Στις εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται τα σχετικά πρότυπα CEN, μόλις είναι διαθέσιμα. Αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρότυπα CEN, εφαρμόζονται πρότυπα ISO, εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

3. Στην περίπτωση εγκαταστάσεων που πρέπει να συμμορφώνονται με τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3 και του παραρτήματος III, εφαρμόζονται οι απαιτήσεις σχετικά με τις μετρήσεις των εκπομπών SO_2 της παραγράφου 2 του προκειμένου σημείου. Πρέπει επίσης να παρακολουθείται τακτικά η περιεκτικότητα σε θείο του καυσίμου που εισέρχεται στα συστήματα της εγκατάστασης καύσης.

4. Στην περίπτωση ουσιωδών μεταβολών ως προς το χρησιμοποιούμενο καύσιμο ή τον τρόπο λειτουργίας των εγκαταστάσεων, πρέπει να ενημερώνονται σχετικά οι αρμόδιες αρχές. Οι εν λόγω αρχές αποφασίζουν αν οι απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση που προβλέπονται

▼B

στην παράγραφο 2 εξακολουθούν να επαρκούν ή αν χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν.

5. Οι συνεχείς μετρήσεις που εκτελούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 περιλαμβάνουν τις λειτουργικές παραμέτρους της σχετικής διαδικασίας, όπως την περιεκτικότητα σε οξυγόνο, τη θερμοκρασία, την πίεση και την περιεκτικότητα σε υδρατμούς. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας των καυσαερίων σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη, εφόσον το δείγμα καυσαερίων έχει ξηρανθεί πριν από την ανάλυση των εκπομπών.

   Εκτελούνται αντιπροσωπευτικές μετρήσεις, δηλαδή δειγματοληψία και ανάλυση, των σχετικών ρύπων και των παραμέτρων της διεργασίας καθώς και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις, με σκοπό τη βαθμονόμηση των αυτόματων συστημάτων μετρήσεων σύμφωνα με τα πρότυπα CEN, μόλις είναι διαθέσιμα. Αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρότυπα CEN, εφαρμόζονται πρότυπα ISO, εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

   Τα συστήματα συνεχούς μέτρησης ελέγχονται τουλάχιστον ετησίως με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς.

6. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % του αποτελέσματος μιας μεμονωμένης μέτρησης δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά των οριακών τιμών εκπομπών:

Διοξείδιο του θείου	20 %
Οξείδια του αζώτου	20 %
Κονιορτός	30 %

   Οι επικυρωμένες ωριαίες και ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται με βάση τις μετρημένες έγκυρες ωριαίες μέσες τιμές, μετά την αφαίρεση της τιμής του διαστήματος εμπιστοσύνης που ορίζεται ανωτέρω.

   Οι ημέρες κατά τις οποίες περισσότερες από τρεις ωριαίες μέσες τιμές είναι άκυρες, λόγω ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχούς μέτρησης, ακυρώνονται. Εάν στη διάρκεια ενός έτους έχουν ακυρωθεί περισσότερες από 10 ημέρες για τέτοιους λόγους, η αρμόδια αρχή απαιτεί από το φορέα εκμετάλλευσης να λάβει κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση της αξιοπιστίας του συστήματος συνεχούς παρακολούθησης.

Β. **Προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών των εγκαταστάσεων καύσης**

Μέχρι και το 2003 ο προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών SO_2 και NOx από νέες εγκαταστάσεις καύσης γνωστοποιείται στις αρμόδιες αρχές. Όταν χρησιμοποιείται η συνεχής παρακολούθηση, ο φορέας εκμετάλλευσης αθροίζει, χωριστά για κάθε ρύπο, τη μάζα του καθημερινώς εκπεμπόμενου ρύπου, με βάση τις ογκομετρικές παροχές των καυσαερίων. Όταν δεν χρησιμοποιείται η συνεχής παρακολούθηση, προσδιορίζονται εκ μέρους του εν λόγω φορέα , και σύμφωνα με τις απαιτήσεις των αρμόδιων αρχών με βάση τις διατάξεις του σημείου Α.1, εκτιμήσεις για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις συνολικές ετήσιες εκπομπές SO_2 και NOx των νέων εγκαταστάσεων ταυτόχρονα με την ανακοίνωση που απαιτείται σύμφωνα με το σημείο Γ.3 σχετικά με τις συνολικές ετήσιες εκπομπές των υφιστάμενων εγκαταστάσεων καύσης.

Από το 2004 και για κάθε επόμενο έτος, τα κράτη μέλη καθιερώνουν απογραφή των εκπομπών SO_2, NOx και κονιορτού όλων των εγκαταστάσεων καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW και άνω. Για κάθε εγκατάσταση που λειτουργεί σε δεδομένη τοποθεσία υπό τον έλεγχο ενός φορέα εκμετάλλευσης, η αρμόδια αρχή συγκεντρώνει τα ακόλουθα στοιχεία:

— συνολικές ετήσιες εκπομπές SO_2, NO_x και κονιορτού (ως ολικά αιωρούμενα σωματίδια),

— συνολικές ετήσιες εισροές ενέργειας σε σχέση με την καθαρή θερμιδική ισχύ, κατανεμημένες σε πέντε κατηγορίες καυσίμου: βιομάζα, άλλα στερεά καύσιμα, υγρά καύσιμα, φυσικό αέριο, άλλα αέρια.

Ανά τριετία και εντός δώδεκα μηνών από τη λήξη της τριετούς περιόδου αναφοράς, κοινοποιείται στην Επιτροπή σύνοψη των αποτελεσμάτων αυτής

▼B

της απογραφής, στην οποία αναφέρονται χωριστά οι εκπομπές από διυλιστήρια. Τα ετήσια αναλυτικά στοιχεία ανά εγκατάσταση τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής, εφόσον ζητηθούν. Η Επιτροπή διαθέτει στα κράτη μέλη σύνοψη της σύγκρισης και της αξιολόγησης των εθνικών απογραφών εντός δώδεκα μηνών από την παραλαβή τους.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή, για πρώτη φορά την 1η Ιανουαρίου 2008 και στη συνέχεια ετησίως, σχετικά με τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις που έχουν δηλωθεί ως επιλέξιμες δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 4. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από στοιχεία για τον μέχρι τότε χρόνο λειτουργίας και για τον μη χρησιμοποιηθέντα χρόνο λειτουργίας που απομένει μέχρι το τέλος της λειτουργικής ζωής της εγκατάστασης.

Γ. **Προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών από υφιστάμενες εγκαταστάσεις μέχρι και το 2003**

1. Από το 1990 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι και το 2003, τα κράτη μέλη διενεργούν πλήρη απογραφή των εκπομπών SO_2 και NO_x από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις:

   — ξεχωριστά για κάθε εγκατάσταση άνω των 300 MWth και για τα διυλιστήρια,

   — συνολικά για όλες τις άλλες εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

2. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί για τις απογραφές αυτές θα είναι σύμφωνη με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό των εκπομπών SO_2 και NO_x από εγκαταστάσεις καύσης το 1980.

3. Τα αποτελέσματα της απογραφής αυτής κοινοποιούνται στην Επιτροπή σε κατάλληλα ενοποιημένη μορφή μέσα σε εννέα μήνες από το τέλος του έτους το οποίο αφορούν. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί για την πραγματοποίηση αυτών των απογραφών εκπομπών και οι αναλυτικές βασικές πληροφορίες διαβιβάζονται στην Επιτροπή εφόσον αυτή το ζητήσει.

4. Η Επιτροπή οργανώνει συστηματική σύγκριση αυτών των εθνικών απογραφών και υποβάλλει ενδεχομένως στο Συμβούλιο προτάσεις με προοπτική την εναρμόνιση των μεθοδολογιών απογραφής των εκπομπών, για τις ανάγκες της αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙΣΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

(αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1)

Οδηγία	Χρονικά όρια για τη μεταφορά	Χρονικά όρια για την εφαρμογή
88/609/ΕΟΚ (ΕΕ L 336 της 7.12.1988, σ. 1)	30 Ιουνίου 1990	1 Ιουλίου 1990 31 Δεκεμβρίου 1990 31 Δεκεμβρίου 1993 31 Δεκεμβρίου 1998 31 Δεκεμβρίου 2003
94/66/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 83)	24 Ιουνίου 1995	

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

(αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3)

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 88/609/ΕΟΚ
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 2, 3 και 4	
Άρθρο 4 παράγραφος 5	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 6, 7 και 8	
Άρθρο 5	Άρθρο 5
	Άρθρο 6
Άρθρο 6	
Άρθρο 7	Άρθρο 8
Άρθρο 8	Άρθρο 9
Άρθρο 9	Άρθρο 10
Άρθρο 10	Άρθρο 11
Άρθρο 11	Άρθρο 12
Άρθρο 12	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 13	Άρθρο 14
Άρθρο 14	Άρθρο 15
Άρθρο 15 παράγραφος 1, 2 και 3	Άρθρο 16 παράγραφος 1, 2 και 4
Άρθρο 16	
Άρθρο 17	
Άρθρο 18 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο και παράγραφος 3	Άρθρο 17 παράγραφος 1 και 2
Άρθρο 18 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, παράγραφος 2 και άρθρο 19	
Άρθρο 20	Άρθρο 18
Παραρτήματα I έως VIII	Παραρτήματα I έως IX
Παραρτήματα IX και X	—